

1. postna nedelja
Pirniče, 18. februar 2018
»In angeli so mu stregli«

Dragi bratje in sestre!

Pred štirimi dnevi, na pepelnično sredo, smo začeli sveti postni čas. Ob začetku posta leto za letom prebiramo poročilo o tem, kako se je na začetek svojega javnega delovanja pripravljaj Jezus. Danes smo slišali, kako o njegovem postu poroča evangelist Marko. Pri njem ne najdemo podrobnega opisa o skušnjavah, s katerimi je Hudič skušal Jezusa, kot na primer pri Mateju ali Luku. Marko vse skupaj povzame v preprostem stavku: *»V puščavi je bil štirideset dni in satan ga je skušal. Bil je med zvermi in angeli so mu stregli«*.

Zgoščeno in do skrajnosti nabito s pomenom. Marko tu omenja 4 pomembna dejstva, pri katerih se tokrat kaže zaustaviti: 40 dni, satanove skušnjave, zveri in angeli, ki strežejo Jezusu.

Naučili smo se že, da številke v Svetem pismu ne pomenijo istega kot v znanosti ali matematiki. Številko 40 (ur, dni, let...) v Bibliji najdemo kot obdobje, ki je potrebno, da se človek duhovno očisti, da dozori za korak naprej, da v duhovnem smislu odraste. Vemo, da so Izraelci 40 dni blodili po puščavi, preden so smeli vstopiti v obljubljeni deželo, 40 let se je Mojzes skrival v Midijanski puščavi, preden je nastopil službo osvoboditelja naroda, in - tale podatek je ob današnji Božji besedi posebej zanimiv - 40 dni in noči je v Noetovem času padal dež izpod neba, da je voda v vesoljnem potopu očistila zemljo greha in hudobije. Številka 40 torej označuje obdobje, ki je potrebno, da nastane nekaj novega.

Evangelist pravi, da je v času njegovega posta, satan skušal Jezusa. Vsako očiščevanje, vsako osvobajanje, bratje in sestre, je povezano s skušnjavami. Mar se niso tudi Izraelci v puščavi srečevali z njimi? Lakota, žeja, želja po tem, da bi častili malika, zlato tele... Nenazadnje povsem isto doživljamo tudi mi, če se odločimo, da bomo v svojem življenju kaj spremenili na boljše. Izraelci so se v puščavi spominjali loncev mesa, ki so jih bili deležni kot sužnji v Egiptu. Prenekateri Slovenci se nostalgичno spominjajo ugodnosti, ki so jih bili deležni v času Jugoslovanske, da ne rečem Titove diktature. *»Zakaj si nas izpeljal iz Egipta«*, so očitali Mojzesu. Ko se človek odloči storiti korak naprej proti svobodi, proti luči, ga satan vedno vleče nazaj.

Za razliko od drugih evangelistov, Marko tu poudari, da je Jezus *»bival med zvermi«*. Po vsej logiki bi to moralo biti nevarno. Zveri so zveri in le malo je treba, pa končaš na njihovem jedilniku. Jezus pa je - tako Marko - živel med njimi. To dejstvo nas spominja na starozavezno napoved

Mesijevega prihoda: »Volk bo prebival z jagnjetom,« piše prerok Izaija »in panter bo ležal s kozličem. Teliček in lev se bosta skupaj redila, majhen deček ju bo pasel«. Mesija, Kristus, bo svetu prinesel mir. Dejstvo, da Jezus živi z zvermi, pa ga te ne ogrožajo, govori o tem, da je z Jezusom napočil tako dolgo pričakovani čas, ko bo človek spet zaživel v miru. V resnici se Markov dodatek o zvereh neposredno navezuje na Jezusovo oznanilo, o katerem evangelist zapiše v naslednji vrstici: »Božje kraljestvo se je približalo«.

Zadnjo od podrobnosti o Jezusovem postu omenjajo vsi trije sinoptični evangeliji: Matej, Marko in Luka. »Angeli so mu stregli«. Z bujno domišljijo si resda lahko predstavljamo kako angeli Jezusu prinašajo kruh, pijačo in razne dobrote, vendar sem prepričan, da stavek ne pomeni tega. »Angeli so mu stregli« preprosto pomeni tolažbo, uteho, nenazadnje veselje, ki ga je človek deležen, ko premaga skušnjava. Mar ni z istimi besedami popisano tudi stanje, ko Jezus v vrtu Getsemani po hudih notranjih stiskah sprejme Očetovo voljo, da na križu umre za grešno človeštvo? Bog človeka, ki se bori za dobro, ne pusti brez nagrade. In če bomo v teh 40. dneh posta tudi mi storili korak naprej, korak v smer luči in resnice, bomo na velikonočno jutro tudi mi deležni angelske tolažbe. A do takrat je - kot rečeno - še 40 dni. Ne zapravimo jih. Amen.